

سازمان حفظ نباتات

معاونت قرنطینه و بهداشت گیاهی

مدیریت تدوین ضوابط، استانداردها و برنامه های کنترل

استاندارد های بین المللی موازین بهداشت گیاهی
INTERNATIONAL STANDARDS FOR
PHYTOSANITARY MEASURES

استاندارد شماره ۱
ISPM No. 1

اصول بهداشت گیاهی برای حفاظت از گیاهان و
کاربرد شاخص های آن در تجارت جهانی

*PHYTOSANITARY PRINCIPLES FOR THE
PROTECTION OF PLANTS AND THE APPLICATION
OF PHYTOSANITARY MEASURES IN
INTERNATIONAL TRADE*

تهیه و تنظیم:

مدیریت تدوین ضوابط، استانداردها و برنامه های کنترل

مریم جلیلی مقدم

نرجس کریمی

۱۳۹۳

فهرست مطالب

پذیرش
مقدمه
هدف
منابع
تعاریف
کلیات شرایط
زمینه
اصول
۱- اصول پایه
۱-۱- حق حاکمیت
۱-۲- ضرورت
۱-۳- مدیریت خطر
۱-۴- تاثیر حداقل
۱-۵- شفافیت
۱-۶- هماهنگ سازی
۱-۷- عدم تبعیض
۱-۸- توجه فنی
۱-۹- همکاری
۱-۱۰- هم ارزی موازین بهداشت گیاهی
۱-۱۱- اصلاح
۲- اصول عملیاتی
۲-۱- تحلیل خطر آفت
۲-۲- فهرست آفات
۲-۳- شناسایی مناطق عاری از آفت و مناطق با شیوع آفت کم
۲-۴- کنترل رسمی برای آفات مشمول مقررات
۲-۵- رویکرد سیستمی
۲-۶- پایش (نظارت)
۲-۷- گزارش آفت
۲-۸- گواهی بهداشت گیاهی
۲-۹- صحت گواهی بهداشت گیاهی و امنیت محموله ها
۲-۱۰- اقدام فوری
۲-۱۱- اقدامات ضروری
۲-۱۲- ایجاد یک سازمان ملی حفظ نباتات (NPPO)
۲-۱۳- حل و فصل اختلافات
۲-۱۴- اجتناب از تاخیر بی مورد
۲-۱۵- تذکر موارد عدم تطابق
۲-۱۶- تبادل اطلاعات
۲-۱۷- کمک های فنی

پذیرش

این استاندارد برای اولین بار در بیست و هفتمین جلسه کنفرانس FAO در ماه نوامبر سال ۱۹۹۳ به عنوان اصول قرنطینه گیاهی مرتبط با تجارت بین المللی به تصویب رسید. اولین نسخه در اولین جلسه کنوانسیون موازین بهداشت گیاهی در آوریل سال ۲۰۰۶ به عنوان استاندارد موجود، ISPM1:2006 به تصویب رسید.

مقدمه

هدف :

این استاندارد اصول بهداشت گیاهی برای حفاظت از گیاهان که در کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات (IPPC) گنجانده شده و به تفضیل در استانداردهای بین المللی موازین بهداشت گیاهی موجود است را توصیف میکند.. این استاندارد اصول مرتبط با حفاظت گیاهان، شامل گیاهان کشت شده و کشت نشده (خودرو)، گیاهان غیر زراعی، گیاهان وحشی و آبی و در خصوص کاربرد موازین بهداشت گیاهی در نقل و انتقال بین المللی انسان، کالا و وسایل حمل و نقل و مواردی که از اهداف کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات را پوشش می دهد. این استاندارد جایگزینی برای کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات نمی باشد .

منابع

IPPC. 1997. *International Plant Protection Convention*. Rome, IPPC, FAO.

ISPM 5. *Glossary of phytosanitary terms*. Rome, IPPC, FAO.

— All International Standards for Phytosanitary Measures.

WTO. 1994. *Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures*. Geneva,

تعاریف

اصطلاحات قرنطینه ای موجود در این استاندارد را می توانید در استاندارد شماره ۵ (واژه نامه اصطلاحات گواهی بهداشت گیاهی) بیابید.

کلیات شرایط

این استاندارد اصول پایه ای تحت کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات را که شامل: حق حاکمیت، ضرورت، مدیریت خطر، حداقل تاثیر، شفافیت، هماهنگی، عدم تبعیض، توجیه فنی، همکاری، هم ارزی موازین بهداشت گیاهی و تغییرات (اصلاحات) را توصیف می کند. همچنین اصول عملیاتی تحت کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات مرتبط با استقرار، اجرا و نظارت بر موازین بهداشت گیاهی و حاکمیت سیستم های بهداشت گیاهی رسمی را توصیف می کند. اصول عملیاتی شامل: تحلیل خطر آفات، لیست آفات، شناسایی مناطق عاری از آفت و مناطق با شیوع پائین آفت، کنترل رسمی برای آفات مشمول مقررات، رویکرد سیستم ها، پایش، گزارش آفت، گواهی بهداشت گیاهی، صحت بهداشت گیاهی و امنیت محموله ها، اقدام فوری، اقدامات ضروری، ایجاد یک سازمان حفظ نباتات ملی، حل و فصل اختلافات، اجتناب از تاخیر بی مورد، تذکر موارد عدم تطابق، تبادل اطلاعات و کمک های فنی می باشد.

زمینه

نسخه اصلی ISPM1 (اصول قرنطینه گیاهی مرتبط با تجارت بین المللی) به عنوان استاندارد مرجع در بیست و هفتمین جلسه کنفرانس FAO در سال ۱۹۹۳ پذیرفته شد. این در زمانی که موافقنامه استفاده موازین بهداشتی و بهداشت گیاهی در سازمان تجارت جهانی (موافقنامه SPS) در حال مذاکره بود تدوین شد. این استاندارد به تعدادی از عوامل موافقنامه SPS که در آن زمان مورد بحث بودند کمک می کرد. موافقنامه SPS در آوریل ۱۹۹۴ و از آن به بعد در تجربیاتی در زمینه کاربرد موازین بهداشت گیاهی بدست آمده است.

کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات موجود در کنفرانس FAO در سال ۱۹۹۷ پذیرفته شد. که شامل تغییرات زیادی در نسخه ۱۹۷۹ کنوانسیون می شود. تجدیدنظر کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات در سال ۱۹۹۷ به این معنی بود که تجدید نظر ISPM1 مورد نیاز است. علاوه بر توافقنامه SPS، کنوانسیونهای بین المللی وجود دارد که همچنین به طور مستقیم و غیر مستقیم به حمایت از گیاهان می پردازند.

هدف این استاندارد کمک به درک درستی از کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات است و راهنمایی در عوامل اساسی در سیستم های بهداشت گیاهی تهیه می کند. اصول توصیف شده زیر عوامل کلیدی کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات را منعکس می کند. در برخی موارد، دستورالعمل اضافی در این عوامل ارائه شده است. این استاندارد باید مطابق با متن کامل کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات تفسیر شود. نقل قول از کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات با علامت نقل قول و با فرمت خاص نشان داده شود.

اصول

این اصول مربوط به حقوق و تعهدات کشورهای عضو کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات می باشند. آنها باید در مجموع، مطابق با متن کامل کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات در نظر گرفته شوند و به طور جداگانه تفسیر نشوند.

۱- اصول پایه

۱-۱- حق حاکمیت

کشورهای عضو مطابق با موافقت های بین المللی قابل اجرا، حق حاکمیت دارند، برای تعیین و پذیرش موازین بهداشت گیاهی برای حفاظت از سلامت گیاهان در داخل قلمرو خود و تعیین سطح مناسب حفاظت گیاهان..

در رابطه با موازین بهداشت گیاهی کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات، مقرر می کند که:

"با هدف جلوگیری از ورود و یا گسترش آفات مشمول مقررات به قلمروشان، کشورهای عضو دارای حق حاکمیت برای قانونمند کردن، مطابق با موافقت نامه های بین المللی حاکم، برای ورود گیاهان و فرآورده های گیاهی و سایر اقلام مشمول مقررات هستند، و برای این منظور می توانند:

الف - موازین بهداشت گیاهی را در رابطه با ورود گیاهان، محصولات گیاهی و سایر اقلام مشمول مقررات، از جمله، برای مثال، بازرسی، ممنوعیت واردات و ضدعفونی، تجویز و اتخاذ نمایند. ب - مانع از ورود یا توقیف، یا خواستار ضدعفونی، انهدام یا امحاء گیاهان، محصولات گیاهی و دیگر کالاهای مشمول مقررات یا محموله ها در قلمرو خود شوند مشروط به اینکه مطابق با موازین بهداشت گیاهی تحت پاراگراف زیر تجویز یا اتخاذ شده انطباق نداشته باشند. .

پ - انتقال آفات مشمول مقررات به درون قلمرو خویش را ممنوع یا آن را محدود کنند. ت - انتقال عوامل کنترل بیولوژیکی و سایر موجودات زنده (ارگانوسمهای) موضوع بهداشت گیاهی را که اظهار شده است سودمند می باشند، به قلمرو خود ممنوع یا آن را محدود نمایند (ماده ۱-۷) در اعمال این اختیارات، و به منظور به حداقل رساندن مداخله در تجارت بین الملل و ... (ماده ۲-۷) هر یک از کشورهای عضو در انطباق با مفاد ماده ۲-۷ کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات متعهد می باشد.

۲-۱- ضرورت

کشورهای عضو موازین بهداشت را فقط در زمانی می توانند به کار گیرند که این موازین برای جلوگیری از ورود/انتشار واستقرار آفات قرنطینه ای لازم باشد یا اینکه برای محدودیت خسارت اقتصادی آفات غیر مشمول مقررات را محدود نمایند.

به همین منظور، کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات مقرر می دارد کشورهای عضو نباید ذیل ظوابط بهداشت گیاهی موازین دیگری را اتخاذ نمایند، مگر اینکه این موازین برای مسائل بهداشت گیاهی ضروری باشد (ماده ۲a-۷). ماده (b-۱-۶) بیان می دارد که کشورهای عضو می توانند موازین بهداشت گیاهی را برای آفات قرنطینه یا غیر قرنطینه مشمول مقررات الزامی نمایند، در صورتی که این شرایط به آنچه که برای حفظ سلامت گیاه ضروری است محدود شود.

ماده ۲-۶ بیان می دارد که کشورهای عضو نباید برای آفات غیر مشمول مقررات موازین بهداشت گیاهی را الزامی نماید.

۳-۱- مدیریت خطر

کشورهای عضو باید موازین بهداشت گیاهی را برپایه سیاست مدیریت خطر و تشخیص اینکه خطر ورود و گسترش آفات همیشه با ورود گیاهان، محصولات گیاهی و سایر کالاهای مشمول مقررات وجود دارد بکار برند. کشورهای عضو "باید فقط موازین بهداشت گیاهی را وضع کنند که ... مطابق با خطر آفات مربوط هستند ... (ماده ۲g-۷).

۴-۱- تاثیر حداقل

کشورهای عضو باید موازین بهداشت گیاهی را با تاثیر حداقل بکار برند. در این خصوص، کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات مقرر می کند که آنها "باید فقط موازین بهداشت گیاهی را وضع نمایند که ... بیانگر حداقل اقدامات محدودکننده موجود باشد و حداقل موانع را در جابجایی بین المللی افراد، کالاها و وسایل نقلیه ایجاد کنند" (ماده ۲g-۷).

۵-۱- شفافیت

کشورهای عضو باید اطلاعات مربوطه را در دسترس سایر کشورهای عضو به صورت مندرج در کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات قرار دهد. در این خصوص، کنوانسیون بین المللی حفظ که بیان کرده است، به عنوان مثال:

- کشورهای عضو باید، بلافاصله پس از وضع، شرایط بهداشت گیاهی خود، محدودیت ها و ممنوعیت ها برای هر کشور یا کشورهای عضو که به نظر آنها ممکن است به طور مستقیم تحت تأثیر این اقدامات قرار بگیرند انتشار یا ارسال نمایند" (ماده ۲b-۷).
- "کشورهای عضو باید، در صورت درخواست، توضیحات شرایط گواهی بهداشت گیاهی، محدودیتها و ممنوعیتها را در اختیار هر کشور قرار دهند." (ماده ۲c-۷).
- "کشورهای عضو باید در تبادل اطلاعات آفات گیاهی و ... همکاری نمایند (ماده ۱a-۸).

- " کشورهای عضو باید، با حداکثر توان خود، جهت ایجاد و به روز رسانی کردن فهرست آفات مشمول مقررات ... اقدام نمایند و این فهرست ها را در دسترس قرار دهند" (ماده ۲۱-۷).
- " کشورهای عضو باید، با حداکثر توان خود ... جهت توسعه و حفظ اطلاعات کافی در مورد وضعیت آفات اقدام نمایند ... این اطلاعات باید در دسترس باشند" (ماده ۲-۷).

۶-۱- هماهنگ سازی

کشورهای عضو بهتر است در توسعه استانداردهای هماهنگ در خصوص موازین بهداشت گیاهی همکاری نمایند. در این خصوص کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات مقرر داشته که " کشورهای عضو برای همکاری در توسعه استانداردهای بین المللی توافق می کنند (ماده 10.1). کشورهای عضو باید، در صورت اقتضا، استاندارد های بین المللی را در زمانی که فعالیتهای مربوط به این کنوانسیون را متقبل می شوند مدنظر قرار دهند (ماده ۴-۱۰). " کشورهای عضو باید، هر کشور یا سازمان عضو فائو را، که عضو این کنوانسیون نمی باشد، تشویق به پذیرش آن ... به اعمال موازین بهداشت گیاهی سازگار با مفاد این کنوانسیون و هر استاندارد بین المللی مصوب به موجب آن، نمایند" (ماده ۱۸).

۷-۱- عدم تبعیض

کشورهای عضو باید، در راستای کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات، موازین بهداشت گیاهی را بدون تبعیض بین کشورهای عضو بکار گیرند البته در صورتی که کشورهای عضو بتوانند ثابت نمایند که وضعیت بهداشت گیاهی مشابه ای داشته و موازین بهداشت گیاهی یکسان و مشابه ای را بکار می گیرند.

کشورهای عضو باید همچنین موازین بهداشت گیاهی را بدون تبعیض بین موقعیت های بهداشت گیاهی بین المللی و بومی خود بکار گیرند.

در این خصوص، کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات مقرر داشته که:

- موازین بهداشت گیاهی "نباید به گونه ای به کار گرفته شود که موجب ایجاد تبعیض دلبخواهی یا غیرقابل توجیه یا محدودیت پنهانی، به ویژه در تجارت بین المللی شود" (مقدمه).

- کشورهای عضو ممکن است موازین بهداشت گیاهی را ضروری بدانند، اگر آفتی در کشور وارد کننده وجود دارد نباید موازین بهداشت گیاهی سختگیرانه تر از اقدامات اعمال شده برای آفات مشابه در قلمرو همان کشور موجود باشد " (ماده ۱a-۶)

۸-۱- توجیه فنی

کشورهای عضو باید به صورت فنی موازین بهداشت گیاهی را "براساس نتایج حاصل از تحلیل خطر آفات یا آزمایش و ارزیابی مقایسه‌ای از اطلاعات علمی موجود توجیه نمایند. (ماده ۱-۲). در این خصوص کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات مقرر داشته که "کشورهای عضو باید، طبق قوانین بهداشت گیاهی خویش، هر یک از اقدامات مشخص شده که در بند (۱) ماده ۷ آمده است اتخاذ کنند مگر این که این اقدامات ... از نظر فنی توجیه پذیر باشد. " (ماده a-۲-۷). ماده b-۱-۶ همچنین به توجیه پذیری فنی اشاره دارد. موازین بهداشت گیاهی مطابق با ISPMs از نظر فنی توجیه پذیرند.

۹-۱- همکاری

کشورهای عضو باید با یکدیگر همکاری کنند تا به اهداف کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات دست یابند. "آنها باید در بالاترین سطح ممکن با یکدیگر در دستیابی به اهداف این کنوانسیون همکاری کنند" (ماده ۸). کشورهای عضو باید همچنین به طور فعال در نهادهای تاسیس شده تحت کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات شرکت نمایند.

۱۰-۱- هم ارزی موازین بهداشت گیاهی

کشورهای وارد کننده باید موازین بهداشت گیاهی جایگزین پیشنهاد شده توسط کشورهای صادر کننده را به عنوان معادل به رسمیت بشناسند زمانی که این موازین رسیدن به سطح مناسبی از حفاظت تعیین شده توسط کشور عضو وارد کننده را نشان دهد.

ISPM مرتبط: ISPM24

۱۰-۱- تغییر

تغییر موازین بهداشت گیاهی باید براساس تحلیل خطر آفت جدید یا به روز شده یا اطلاعات علمی مربوطه تعیین شود. کشورهای عضو نباید به صورت دلخواه موازین بهداشت گیاهی را تغییر دهند.

"کشورهای عضو باید، در صورت تغییر شرایط، و به دست آمدن حقایق جدید، اطمینان حاصل کنند که موازین بهداشت گیاهی در صورت مشخص شدن عدم ضرورت آنها، بلافاصله تغییر داده شده یا حذف شوند". (ماده ۲h-۷).

۲- اصول عملیاتی

اصول عملیاتی کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات به استقرار، اجرا و نظارت بر موازین بهداشت گیاهی و اجرای سیستم های بهداشت گیاهی رسمی مربوط می شود.

۲-۱- تحلیل خطر آفت

سازمانهای ملی حفظ نباتات باید، تحلیل خطر آفات را براساس شواهد بیولوژیکی، اقتصادی یا علمی دیگری که ISPMs مربوطه را دنبال می کنند انجام دهند. در این راستا، تهدید تنوع زیستی ناشی از اثرات آن بر روی گیاهان نیز باید در نظر گرفته شود.

ماده مربوطه در IPPC مقدمه، ماده ۲، ۲-۴، ۲-۷.

استانداردهای مربوطه: ISPM 2,5,11,21

۲-۲- فهرست آفات

کشورهای عضو "باید، با حداکثر توان خود، جهت ایجاد و به روز رسانی کردن فهرست آفات مشمول مقررات ... اقدام نمایند (ماده ۲i-۷).

ماده مربوطه در IPPC: ۲i-۷

استاندارد مربوطه: ISPM 19

۲-۳- شناسایی مناطق عاری از آفت و مناطق با شیوع کم آفت

کشورهای عضو باید مطمئن باشند که موازین بهداشت گیاهی آنها در مورد انتقال محموله ها به داخل قلمروشان، با توجه به وضعیت منطقه در نظر گرفته شود، به صورتی که توسط سازمانهای ملی حفظ نباتات کشورهای صادر کننده تعیین شده است. اینها ممکن است مناطقی باشند که یک آفت

مشمول مقررات وجود ندارد یا با شیوع کم وجود دارد یا ممکن است سایتها یا مناطق تولید عاری از آفت باشند.

ماده مربوطه در IPPC: ماده ۲.

استانداردهای مربوطه: ISPM4, 8, 10, 22.

۲-۴- کنترل رسمی برای آفات مشمول مقررات

وقتی آفتی در یک کشور به عنوان یک آفت قرنطینه ای یا غیرقرنطینه ای مشمول مقررات وجود دارد، کشورهای عضو باید اطمینان داشته باشند که آفت به صورت رسمی تحت کنترل است. استاندارد مربوطه: ISPM5. (شامل ضمیمه شماره ۱).

۲-۵- رویکرد سیستم ها

اقدامات تلفیقی برای مدیریت خطر آفات، مورد استفاده در شیوه ای تعریف شده، ممکن است جایگزینی را برای اقدامات واحد در سطح مناسبی از حفظ بهداشت گیاهی از طرف کشور واردکننده، فراهم نماید.

استاندارد مربوطه: ISPM14.

۲-۶- پایش

کشورهای عضو باید داده های مربوط به وجود و یا عدم وجود آفات را به منظور حمایت از گواهی بهداشت گیاهی و توجیه فنی موازین بهداشت گیاهی، جمع آوری و ثبت نمایند. در این خصوص، کنوانسیون بین المللی حفظ نباتات همچنین مقرر داشته، "کشورهای عضو باید، حداکثر توان خود، به پایش وردیابی آفات و حفظ اطلاعات کافی در مورد وضعیت آفت به منظور حمایت از طبقه بندی آفات، و برای توسعه موازین بهداشت گیاهی مناسب اقدام نمایند" (ماده ۲-۷).

مواد مربوطه در IPPC: ماده ۲b-۴، ماده ۲e-۴، ماده ۲j-۷.

استانداردهای مربوطه: ISPM6, 8.

۲-۷- گزارش آفت

کشورهای عضو "باید...با آخرین توان خود در ...گزارش‌دهی از وقوع، شیوع یا گسترش آفاتی که ممکن است خطرات فوری یا بالقوه همکاری داشته باشند..." به کشورهای عضو دیگر (ماده ۱a-۸). در این راستا، آنها باید شیوه‌های استقرار در استاندارد شماره ۱۷ و سایر شیوه‌های مربوطه را دنبال کنند.

ماده مربوطه در کنوانسیون: ماده ۱a-۸.

استاندارد مربوطه: ISPM17.

۸-۲- گواهی بهداشت گیاهی

کشورهای عضو باید به منظور راه اندازی سیستم صدور گواهی بهداشت گیاهی صادرات و اطمینان از صحت اطلاعات و توضیحات اضافی موجود در گواهی بهداشت گیاهی، تلاش نمایند. "هر کشور عضو باید ترتیباتی را برای گواهی بهداشت گیاهی وضع نماید" (ماده ۵).

مواد مربوطه در IPPC: ماده ۲a-۴ و ماده ۵.

استانداردهای مربوطه: ISPM 7, 12.

۹-۲- صحت بهداشت گیاهی و امنیت محموله‌ها

به منظور نگهداری صحت محموله‌ها بعد از صدور گواهی، کشورهای عضو، از طریق سازمان ملی حفظ نباتات، باید " اطمینان دهند که روشهای مناسب که امنیت بهداشت گیاهی محموله‌ها پس از گواهی بهداشت گیاهی در رابطه با ترکیب، جانشینی و آفت‌زدایی مجدد، قبل از صادرات حفظ شده است" (ماده ۲g-۴).

ماده مربوطه در IPPC: ماده ۲g-۴ و ماده ۵.

استانداردهای مربوطه: ISPM7, 12.

۱۰-۲- اقدام فوری

کشورهای عضو باید اطمینان دهند که بازرسی یا شیوه‌های بهداشت گیاهی دیگر مورد نیاز در واردات "باید با سزعت امکانپذیر با توجه به ...ماهیت فاسد‌شدنی اقلام مشمول مقررات صورت پذیرد" (ماده ۲e-۷).

ماده مربوطه در IPPC: ماده ۷-۲e.

۱۱-۲- موازین ضروری

کشورهای عضو ممکن است عملیات ضروری، شامل موازین ضروری، را اتخاذ و یا اجرا نمایند در صورتی که یک خطر بهداشت گیاهی جدید یا غیرمنتظره شناسایی گردد. موازین ضروری باید کاربردشان موقتی باشد. ادامه دادن این موازین باید با تحلیل خطر آفات یا سایر آزمون های متناظر در اسرع وقت ارزیابی گردد، تا اطمینان حاصل شود که ادامه دادن آنها از نظر فنی توجیه دارد.

ماده مربوطه در IPPC: ماده ۷-۶.

استاندارد مربوطه: ISPM13.

۱۲-۲- ایجاد یک سازمان حفظ نباتات ملی (NPPO)

"هر کشور عضو باید با حداکثر توان خود نسبت به ایجاد، یک سازمان رسمی حفظ نباتات ملی با مسؤولیت های عمده ای که در این ماده ذکر شده است اقدام نماید" (ماده ۱-۴).

ماده مربوطه در IPPC: ۴.

۱۳-۲- حل و فصل اختلافات

کشورهای عضو باید مشورت در خصوص موازین بهداشت گیاهی، در صورتی که توسط کشور عضو دیگر درخواست شود را بپذیرد. در صورتی که اختلافی در تفسیر یا کاربرد کنوانسیون یا استانداردهای آن ایجاد شود یا اینکه یکی از کشورهای عضو باشد که عمل انجام شده توسط کشور عضو دیگر در تضاد با تعهدات کنوانسیون یا استانداردهای آن می باشد "کشورهای عضو مربوطه باید هر چه سریعتر در جهت حل اختلاف با یکدیگر مشورت کنند." (ماده ۱-۱۳). در صورتی که اختلاف با این روش حل نشود، پس مفاد ماده ۱۳ مربوط به حل و فصل اختلافات روشهای دیگر حل و فصل ممکن است بکار برده شود.

ماده مربوطه در IPPC: ۱۳.

۱۴-۲- اجتناب از تاخیر بی مورد

وقتی یکی از کشورهای عضو از کشور دیگر بخواهد موازین بهداشت گیاهی را اجراء، اصلاح یا حذف نماید، در صورتی که شرایط تغییر کرده یا حقایق جدیدی در دسترس قرار گرفته باشد، این تقاضا باید بدون تاخیر بی مورد مدنظر قرار گیرد. روشهای مربوطه، شامل تحلیل خطر آفات، شناسایی مناطق عاری از آفت یا شناسایی موازین هم ارز (که البته محدود به اینها نیز نمی شود) باید هرچه سریعتر انجام شوند.

ماده مربوطه در IPPC: ماده ۲h-۷).

استاندارد مربوطه: ISPM24. (بخش ۷، ۲ و پیوست ۱، مرحله ۷)

۱۵-۲- تذکر موارد عم تطابق

کشورهای واردکننده "باید، هرچه سریعتر، کشور صادرکننده مربوطه.... را از موارد بارز عدم تطابق با گواهی بهداشت گیاهی آگاه نماید" (ماده ۲f-۷).

ماده مربوطه در IPPC: (ماده ۲f-۷).

استاندارد مربوطه: ISPM13.

۱۶-۲- تبادل اطلاعات

کشورهای عضو باید، در صورت اقتضاء، اطلاعات مقرر شده در IPPC، شامل موارد ذیل را فراهم نماید:

- نقاط تماس رسمی (ماده ۲-۸)

- شرحی از سازمان ملی حفظ نباتات و ترتیبات سازمانی خود در زمینه حفظ گیاهان (ماده

۴-۴)

- محدودیتها، ممنوعیت و شرایط بهداشت گیاهی (ماده ۲b-۷) (شامل نقاط ورود

اختصاصی) (ماده ۲d-۷) و توضیحات مربوطه (ماده ۲c-۷)

- فهرست آفات مشمول مقررات (ماده ۲۱-۷)
- گزارش آفات شامل شیوع و طغیان و گسترش آفات (ماده ۲b-۴ و ماده ۱a-۸)
- اقدامات اضطراری (ماده ۶-۷) و عدم تطابق ها (ماده ۲f-۷)
- وضعیت آفت (ماده ۲j-۷)
- اطلاعات بیولوژیکی و فنی لازم برای تحلیل خطر آفات (ماده ۱c-۸)

۱۷-۲- کمک های فنی

کشورهای عضو "به منظور تسهیل اجراء این کنوانسیون موافقت می کنند کمک های فنی به کشورهای عضو به ویژه آن کشورهای عضوی که در حال توسعه هستند... را تامین نمایند" (ماده ۲۰).

ماده مربوطه در IPPC: ماده ۲۰.